



Arrest

nr. 83 152 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende eerste verzoekende partij K.M.

Verzoekende partij voert een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoekende partij toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift geen argument aan dat aantoont dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. Zij weidt slechts in algemene zin uit over de discriminatie van Roma, waarbij zij verwijst naar een algemeen rapport van *Human Rights Watch* zonder dit rapport echter *in concreto* toe te lichten. Zij toont aldus niet aan dat de discriminatie van die aard is dat zij valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij voert een schending aan van het principe van de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht, omdat zij voorafgaand aan het gehoor geen inzage heeft verkregen in haar dossier. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekende partij vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt (RvS 20 oktober 2003, nr. 124.415; RvS 14 juni 2006, nr. 160.052). Bovendien zijn de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing nu de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet jurisdictioneel maar administratief van aard is.

Verzoekende partij, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar haar verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

2. Betreffende tweede verzoekende partij S.A.

Verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd.

Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het beroep van tweede verzoekende partij wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER